

Nr 323

Av herr Brundin m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Industridepartementet.

(Lika lydande med motion nr 367 i Andra kammaren)

I det fr. o. m. årsskiftet tillskapade industridepartementet har verksamheten organiserats på ett antal s. k. ekonomienheter och ett planerings- och budgetsekretariat samt ett rättssekretariat. För budgetåret 1969/70 har departementschefen angett personalbehovet till 65 personer, varav 45 är handläggande personal. Från anslaget *Ersättning till expertis och tillfällig arbetskraft* avses kostnaderna täckas för bl. a. 12 av de personer som ryms inom gruppen handläggande personal.

De tidigare inom finansdepartementet befintliga resurserna för näringspolitiskt planerings-, samordnings- och utredningsarbete har avsevärt förstärkts i samband med överflyttningen till industridepartementet. En särskild enhet inom industridepartementet skall handlägga frågor angående under departementet sorterande statliga företag samt statlig nyetableringsverksamhet. I statsverkspropositionen har departementschefen uttalat att behovet av expertis kommer att öka inom industridepartementet.

Ett grundläggande krav på de statliga företagen är att de, med de undantag som kan vara motiverade för företag vilkas verksamhet betingas av sociala eller fiskala skäl eller av omsorg om folkhälsan och liknande, skall verka på samma villkor som de privata företagen i konkurrenshänseende. Den nu gällande ordningen innebär att vissa av de statliga företagens driftkostnader bestrids med skattemedel över driftbudgeten. En inte obetydlig del av personalkostnaderna inom industridepartementet är avsedda för avlönning och arvode till expertis, som i betydande utsträckning arbetar med ärenden angående statliga företags drift. Detta förfarande strider även mot de av riksdagen gillade principerna om tillämpning av programbudgetering inom statsverksamheten. Detta ligger också i linje med tankegångarna i den nyligen redovisade utredningen om de statliga företagens arbetsformer.

För att undanröja detta missförhållande bör sådan ändring vidtas att berörda statliga företag eller företagsgrupper erlägger marknadsmässig ersättning till statsverket för de tjänster som erhålls från industridepartementet och är av den karaktären att de enligt vedertagna normer bör hänföras till respektive företags kostnader. Detta gäller naturligtvis ej de tjänster som är tillgängliga för *alla* företag och ej heller de tjänster som tillhandahålles

av de svenska handelskamrarna i utlandet eller andra enheter som kan sägas ingå i vår utrikesförvaltning. Vad här sagts om prestationer från industridepartementets sida äger motsvarande tillämpning på förhållandet mellan de statliga företagen och andra departement, verk och myndigheter.

Med stöd av vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen måtte besluta att statliga företag skall till statsverket erlægga marknadsmässig ersättning för från departement och andra myndigheter mottagna tjänsteprestationer, som icke även utgår till privata företag, samt

att riksdagen måtte besluta att till *Industridepartementet* för budgetåret 1969/70 anvisa ett med 1 000 000 kronor nedsatt belopp av 3 870 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1969

Paul Brundin (m)

Gunvor Stenberg (m)

Bertil Strandberg (m)